

INDEX CAPITUM.

pendentes, §. si qua servitus l. arbores §. 1. ff. de usufruct. l. cum antiquitas, Cod. eod. tit. l. si quis domum. §. 1. ff. locati, dilucidè & verè explanantur: quorundam traditiones in proposito noviter & cōcludēter confutantur: & materia hæc accuratè, & melius quàm hæctenus declaratur. p. 262

CAP. LXXIV. Usufructuarius si velit locare bona in quibus usufructum obtinet, utrum proprietarius locationem petens & conducere volens, præferendus sit aliis? Item quid è contra, si proprietarius velit proprietatem alienari, an debeat præferri usufructuarius? Ubi Borgnini Cavalcanti, Vincentii Carocii, ac aliorum traditiones in proposito noviter & vere carpuntur.

In vèditiōne usufructus, aut proprietatis, an & quando ratione communionis, vel sanguinis, retractus locum habeat, breviter & distinctè tractatur, & hujus materiæ accurata & dilucida resolutio traditur. p. 265

CAP. LXXV. Usufructu finito, an, & qualiter nudæ proprietatis dominus incipiat plenam in re habere potestatem? Ubi explicatur text. in §. finitur, ad fin. Institut. de usufruct. Proprietatem distinguit per plenam, & nudam, probatur. Dominium utrum sit idem quod proprietas? & unicum tantum, vel duplex, directum & utile? accuratè & distinctè tractatur. Ac demum aliorum sententiis congestis in unum, & confutatis, res ista melius quàm hæctenus declaratur. p. 269

CAP. LXXVI. Usufructus consolidatus cum proprietate, utrum ex causâ onerosâ, an ex causâ lucrativa obvenire dicatur, si originalis titulus proprietatis fuit onerosus? Ubi Cumanii interpretatione improbata, quorundam jurium vera ratio redditur. Demum inquiritur, an usufructus nudæ proprietati mariti constante matrimonio consolidatus cum uxore debeat inter alia lucra communicari. p. 274

CAP. LXXVII. Usufructuarius an & quando fructus pendentes, aut casualiter cadentes, vel ab alio perceptos, suis hæredibus relinquat? Item, quid de pensione debita ex fundis, sive prædiis locatis, aut ea quæ pro domo, vel apotheca locata debetur. Quid item de marito & uxore, quoad divisionem fructuum illius anni, in quo dirimitur matrimonium? Denique & in Capellis, fructus pendentes qualiter dividantur? Ubi quamplurima jura singulariter in proposito enucleantur, nonnulli casus distinguuntur; & materia hæc accuratè & dilucidè magis quàm hæctenus declaratur. p. 276

CAP. LXXVIII. Usufructuario omnium bonorum, vel alicujus partis, defuncto, utrum hæres ejus prætereundum possit partem in censu ad Bullam Pii V. constituto; cujus solutionis dies nondum venit? Ubi Lancelloti Gall. consilium 90. per tot. in terminis adducitur; & ejusdem resolutiones probantur. p. 280

CAP. LXXIX. Beneficiarius, vel is, cui debetur pensio ex redditibus Ecclesiasticis, si pendentes fructibus decedat, qualiter fructuum divisio fieri debeat; sive in prædictis utrum inducenda sit distinctio l. defuncta 65. ff. de usus. Ubi quæ huc usque scripta sunt ab aliis, breviter recensentur, nonnulla noviter & verè adnotata per Authorem in medium proferuntur, & prædictorum vera resolutio traditur. p. 281

CAP. LXXX. Fructus bonorum Majoratus pendentes, utrum sequenti successori à die delatæ successionis præstandi sint; sicut proprietario, mortuo usufructuario, præstantur; an inter illum & hæredes ultimi possessoris pro rata dividi debeant? Ubi contrariæ sententiæ adducuntur, & Didaci de Covarr. Ludovici Molinæ, ac aliorum sententiæ noviter defensæ; noviter etiam atque eleganter his respondetur, quæ novissimè omnium Petrus de Barbosa, & Martinus Monter-à-Cueva adnotarunt in contrarium. p. 283

CAP. ULT. continet 260. assertiones, quarum quælibet ancipitis & gravis alicujus quæstionis resolutionem complectitur. Has olim Author Salmanticæ, tenera ætate, tertio & quinto studiorum anno publicè disputandas proponens, summa omnium admiratione & approbatione defendit: longa postmodum meditatione ad examen revocavit; & cum omnes ferè Authores in proposito hæctenus scribentes ad præsens perlegisset, ex ipsis facillè possit quamplures libros scribere, sciens tamen consultòque prætermisit; quippe qui velit quamplurima ab ipso luculentius forsan quàm adhuc elaborata prætereire, dum quæ alii tradiderunt, effugiat, sat illi erit in hac parte, si ex involutis & contrariis juris ambagibus, veriores sententias maturius nunc perpensas in medium proferat; & alibi disputanda reservet, quæ vel ab aliis scripta non sunt, vel diffusè & indistinctè traduntur. Et vide ad finem, ubi ponitur Tabula materialium quæ in hisce assertionibus explicantur, & quarum veriores resolutiones traduntur. pag. 286

D. JOH.

D. JOANNIS
DEL CASTILLO
SOTO MAYOR
QUOTIDIANARUM
CONTROVERSIARUM JURIS
LIBER PRIMUS.
DE USUFRUCTU.

CAPUT I.

Usufructus formalis, & causalis distinctio, quæ glossarum, Bartoli, & communi Doctorum autoritate probatur; sed à Neotericis multis improbata est, ab Authore jure, & ratione fulcitur, & quamplurimorum Scriptionum sententia comprobatur. Duareni, Corrasii, Connani, Hotomanni, Eguinarii, Petri Gregorii, & aliorum recentiorum argumentationibus pleniùs, & distinctè magis, quàm adhuc respondetur: plures leges, quæ ad hanc quæstionem spectant, dilucidè explanantur: & nonnulla adnotata novè ab Authore traduntur. Demum expressum in jure, vel tacitum qualiter accipiatur, sive quot modis expressam quid dicatur, plenissimè, remissivè tamen, declaratum proponitur.

SUMMARIUM.

- 1 De significatione, proprietate, & virtute verbi Usufructus, remissivè.
- 2 Usufructum duplicem, causalem, & formalem; communis sententia constituit.
- 3 Usufructus formalis, & causalis exempla ponuntur.
- 4 Usufructus est servitus personalis ita coherens personæ, ut ab ea separari non possit: & vide infra c. 28. ex num. 2.
- 5 Usufructus quare dicatur servitus personalis.
- 6 Usufructus formalis, & causalis signa, & vestigia plura apud Jureconsultos reperiri.
- 7 Pro communi sententia duæ leges ponderantur.
- 8 L. si ita stipulatus fuero, 126. §. primo ff. de verborum obligationibus, pro communi expenditur.
- 9 Nec Authori placent, quæ ad illum textum magis subtiliter, quàm verè Franciscus Connanus adnotavit.
- 10 Joannis Corrasii solutio ad textum, in dicto §. primo. fortius quàm adhuc impugnata.
- 11 Pro communi tres leges inducuntur.
- 12 Duæ aliæ leges pro communi expenduntur.
- 13 L. si cum testamento. §. si fundam, ff. de exceptione rei judicate, multùm vigere pro communi.
- 14 Joannis Corrasii interpretationem ad illum textum veram non esse.
- 15 Joan. del Castillo Quotid. Controv. Juris. Tom. I.

- 15 Usufructus formalis, & causalis distinctionem, lege quadam Partite probatam videri.
- 16 Authores infiniti congeruntur in unum; qui causalis, & formalis usufructus distinctionem probant, & numeris sequentibus.
- 17 Usufructus appellatione etiam causalem sustineri, & qui aliter à proprietate separabilis non est: Curtium Junioem rectè consuluisse.
- 18 Petri de Barbosa præstantissimi Jurisconsulti laus.
- 19 Petrus Augustinus Morla notatus, & sicut noviter convictus per Authorem.
- 20 Doctorem Espino confusè & intricatè loquentem fuisse in hac materia.
- 21 Borgninus Cavalcanti argutus ab Authore, quod in hac quæstione nullum verbum scripserit.
- 22 Dominus Licentiatas Petrus de Tapia olim Salmanticæ Juris Casarei publicus moderator, Collegii Divi Bartholomæi insignis Collega; & Authoris præceptor; nunc vero in supremo Regio Senatu meritißimus, & præstantissimus Consiliarius existit.
- 23 Tituli ff. & C. & Institutionum, de usufructu, loquuntur de usufructu formali; non de causalis.
- 24 Usufructum unicum tantum esse, eumque formalem, & proprium, ex sententia multorum Recentiorum.
- 25 Præcipuum Neotericorum fundamentum adducitur: & respondetur ad illud, infra num. 34.
- 26 Nonnulla argumenta, quæ contra communem hoc numero præcitantur, reducenda esse ad fundamentum superius, & ad illa satisfactum infra, num. 35.
- 27 Eguinarii Barbos contra communem verba quedam relata.
- 28 Petri Gregorii contra communem argumentatio proposita, & ad illam novè satisfactum ab Authore, infra num. 36.
- 29 Petri Costali verba quedam in hac materia proferuntur.
- 30 Francisci Connani contra communem ratio secunda proponitur, & novè diluitur per Authorem, infra num. 37.
- 31 L. quod nostrum, ff. de usufructu, communiter expendi solet contra communem, & respondetur ad eam, infra, num. 39.
- 32 L. cum in fundo. ff. de jure dotium, contra communem ponderata, & novè satisfactum ad illam, infra num. 43.
- 33 Ultimum fundamentum contra communem adducitur; & respondetur infra num. 44. & sequent.
- 34 A communi sententia recedendum non esse, & præcipue Recentiorum argumentationi satisfactum.
- 35 Nonnullis rationibus adductis supra contra communem respondetur.

